

[Undervisningsministeren]

Regeringen mener, at det rigtige vil være at vente et par år med at tage stilling til spørgsmålet om daghøjskoler. Daghøjskolerne trives jo godt i øjeblikket; der har aldrig været flere daghøjskoler end i dette øjeblik. Spørgsmålet overvejes i et udvalg om folkeoplysningen. Lad nu disse overvejelser blive færdige, før vi tager endelig stilling til, hvad der skal ske på længere sigt.

Det er regeringens holdning nu. Dermed har jeg ikke sagt noget om, hvad vores stilling vil være om et par år.

Man kan nemlig sige både for og imod daghøjskoler. Det gode ved daghøjskolerne er let fortalt – og det har daghøjskolerne også selv været gode til at gøre opmærksom på – det er, at ledige og måske også enkelte bistandsmodtagere, hjemmegående osv. kan få en heldagsundervisning, som ikke koster noget. Det dårlige ved det er, at vi har en fritidslovgivning, der bygger på et betalingsprincip, som det er ganske fornuftigt at opretholde.

En daghøjskole er jo ret besat et forsøg, der går ud på at gøre fritidsundervisning gratis. Spørgsmålet er, om det er fornuftigt at gøre fritidsundervisning gratis. Vi er det land i verden, som har den største aktivitet på dette felt. Når der korrigeres for, at nogle går på flere hold og derved tæller dobbelt, er det tæt ved en million danskere, som hvert år deltager i fritidsundervisning. Vi er folkeoplysningens og fritidsundervisningens land fremfor noget. Er det virkelig nødvendigt at udvide dette til at være heldags og til at være gratis? Og hvilke fordele er der egentlig ved det?

Som gammel højskolemand har jeg altid betragtet det som det væsentlige ved folkeoplysning, at det er et undervisningstilbud til mennesker, der har en bestilling, eller som i egenskab af, at de er voksne, har et arbejde – det kan være med hjemmet, det kan være et halvdagsjob, eller det kan være, at man i en periode er arbejdsløs – et undervisningstilbud, hvorunder de møder mennesker i andre situationer; derved bliver folkeoplysningen en smeltedigel, hvor folk fra vidt forskellige erhverv mødes. Spørgsmålet er, om daghøjskolerne lever op til denne tradition og til dette ideal eller daghøjskolerne i virkeligheden bliver snævre, bliver rettet mod en ganske bestemt lille gruppe, og spørgsmålet er,

om det er i god pagt med dansk folkeoplysningstradition, om det er det, vi skal fremme.

Det er alle disse ting, jeg vil opfordre udvalget, hvis formand er til stede, om at overveje grundigt. Jeg har nu antydnet, hvor min sympati ligger. Jeg har også antydnet, at der er nogle betæneligheder, og det er alt, hvad jeg kan sige ved denne lejlighed.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg undrer mig såre over, at vi nu for tredje gang skal beskæftige os med et socialdemokratisk forslag om daghøjskoler. Det er næppe fru Jytte Andersen ubekendt, at der er nedsat et folkeoplysningsudvalg, som skal vurdere, hvilket behov der måtte være for en ny lovgivning. Udvalgets arbejde vil også helt naturligt omfatte daghøjskoler, set som en del af den almene voksenundervisning. Det er efter konservativ opfattelse helt urimeligt, at vi nu med dette forslag skulle lovgive om daghøjskoler, inden dette udvalgsarbejde er afsluttet ved udgangen af 1988.

Jeg vil derfor opfordre fru Jytte Andersen til at trække vejret og faktisk med synlig respekt for folkeoplysningsudvalgets arbejde tilslutte sig, at der ikke lovgives for en enkelt flig af hele voksenundervisningsområdet på indeværende tidspunkt.

Jeg skal i øvrigt minde fru Jytte Andersen om, at situationen faktisk er den, at der på baggrund af 10-punktsprogrammet gennem forsøgsmidler er etableret daghøjskolevirksomhed med et meget stort antal deltagere. Skulle vi så ikke for god ordens skyld, men også af hensyn til den kommende lovgivning, afvente denne forsøgsvirksomheds erfaringer?

Herudover går jeg også ud fra, at fru Jytte Andersen er bekendt med, at en lang række deltagere går på daghøjskoleprojekter under fritidsundervisningen. Det er altså sådan, at daghøjskolevirksomheden trives i bedste velgående, og der er efter vor opfattelse intet akut behov for nu at lovgive på dette område. Jeg er også enig med undervisningsministeren, når han fremfører det synspunkt, at indholdet af daghøjskoler nok skal tages op til en nærmere vurdering, inden vi lovgiver for dem.

Hanne Severinsen (V):